

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2020 — Planistat Europe και Charlot κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-735/20)

(2021/C 53/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Planistat Europe (Παρίσι, Γαλλία), Hervé-Patrick Charlot (Παρίσι) (εκπρόσωπος: F. Martin Laprade, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ευθύνεται εξομολογητικώς κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 340 ΣΛΕΕ:
  - καθόσον παραβίασε κατά τρόπο αρκούντως σοβαρό την αρχή μέριμνας και την αρχή χρηστής διοικήσεως·
  - καθόσον προσέβαλε κατά τρόπο αρκούντως σοβαρό τα δικαιώματα άμυνας τους·
  - καθόσον παρέβη κατά τρόπο αρκούντως σοβαρό την υποχρέωση τήρησης εμπιστευτικότητας·
  - προκαλώντας επομένως περιουσιακή ζημία και/ή ηθική βλάβη στην εταιρία Planistat και στον διευθυντή της εταιρίας αυτής, Hervé-Patrick Charlot·

κατά συνέπεια,

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 150 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης την οποία υπέστη ο Hervé-Patrick Charlot·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 11 600 000 ευρώ ως αποζημίωση λόγω περιουσιακής ζημίας την οποία υπέστησαν οι προσφεύγοντες·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας στα οποία υποβλήθηκε η εταιρία Planistat και ο Hervé-Patrick Charlot.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλονται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως λόγω των ψευδών καταμηνύσεων στις οποίες προέβησαν η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και εν συνεχεία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε βάρος των προσφευγόντων, των οποίων την αθωότητα επιβεβαίωσε οριστικά το γαλλικό Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) στις 16 Ιουνίου 2016. Συναφώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν τα ακόλουθα:

- η διοίκηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έλαβε υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των προσφευγόντων οι οποίοι κατηγορήθηκαν άδικως και ψευδώς για ποινικά αδικήματα, και παρέβη, ως εκ τούτου, το καθήκον μέριμνας το οποίο υπέχει έναντι αυτών·
- το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως περιλαμβάνει σαφώς το δικαίωμα κάθε προσώπου να μην προβαίνουν σε ψευδή καταμηνύση σε βάρος του οι υπάλληλοι και τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, λόγω अपαράδεκτης επιτολαιότητας την οποία επέδειξε η OLAF κατά την ψευδή καταμήνυση σε βάρος των προσφευγόντων στην οποία προέβη ενώπιον των γαλλικών αρχών με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 2003. Οι προσφεύγοντες προβάλλουν συναφώς τα ακόλουθα:
- η OLAF έσπευσε να διαβιβάσει πληροφορίες στις γαλλικές αρχές την επομένη της κινήσεως της εξωτερικής έρευνας κατά των προσφευγόντων, ενέργεια η οποία δεν συνάδει με την υποχρέωση τήρησης εύλογης προθεσμίας·
  - η OLAF όφειλε να αντιμετωπίσει τους προσφεύγοντες όπως ακριβώς αντιμετωπίζει τους υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αναμείνει έως ότου να είναι σε θέση να έχει πρόσβαση σε πρόσθετες πληροφορίες προκειμένου να λάβει πιο τεκμηριωμένη απόφαση·
  - η OLAF όφειλε να μεριμνήσει ώστε να ενημερώσει προηγουμένως τους προσφεύγοντες, προκειμένου να υποβάλουν διευκρινίσεις, στο πλαίσιο κατ' αντιπαράθεση συζητήσεως·
  - η OLAF όφειλε να χρησιμοποιήσει μετριοπαθέστερες διατυπώσεις που να μη δημιουργούν την εντύπωση ότι οι προσφεύγοντες ήταν ένοχοι «καταλήστευσης» των κοινοτικών κονδυλίων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται παράβαση της υποχρέωσης τήρησης εμπιστευτικότητας ως προς δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, παράβαση του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας λόγω των «διαρροών» από την OLAF του περιεχομένου της ψευδούς καταμήνυσης της 19ης Μαρτίου 2003. Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβαίνουν στις εξής εκτιμήσεις:
- η OLAF δεν τήρησε την υποχρέωση τήρησης εμπιστευτικότητας την οποία υπέχει στο πλαίσιο των ερευνών της·
  - η OLAF παραβίασε την αρχή χρηστής διοικήσεως καθόσον αυτή ενέχει το δικαίωμα των ενδιαφερομένων να αντιμετωπίζονται οι υποθέσεις τους τηρουμένων των επιταγών της εμπιστευτικότητας·
  - η OLAF παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας καθόσον επέτρεψε να διαρρεύσουν πληροφορίες επί των οποίων στηριζόταν η ψευδής καταμήνυση σε βάρος των προσφευγόντων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλονται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας λόγω της κατάθεσης έγκλησης με δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής και της δημόσιας ανακοίνωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Ιουλίου 2003. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν τα ακόλουθα:
- η Επιτροπή επέδειξε βιασύνη η οποία δεν συνάδει με την υποχρέωση τήρησης εύλογης προθεσμίας·
  - η Επιτροπή όφειλε να αναμείνει τα πορίσματα της έρευνας της OLAF προκειμένου να λάβει πιο τεκμηριωμένη απόφαση σε σχέση με τυχόν κατάθεση έγκλησης με δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής·
  - η Επιτροπή δεν ήταν αμερόληπτη έναντι των προσφευγόντων καθόσον προέκρινε τα δικά της οικονομικά συμφέροντα, ενώ δεν υφίστατο σοβαρή απειλή σε βάρος τους·
  - η Επιτροπή παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας καθόσον προέβη στη δημοσίευση του ανακοινωθέντος Τύπου της 9ης Ιουλίου 2003.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2020 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-737/20)

(2021/C 53/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating και I. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή